

Sygn. akt *IV K 100/16*

wyrok w nowym brzmieniu po sprostowaniu

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Chodkiewicz

Protokolant: B. K.

w obecności Prokuratora Bożeny Sosnowskiej

po rozpoznaniu w dniu 13.09.2016 r. sprawy:

S. U. (U.) urodzonego (...)w R.

syna J. i K. zd. S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Okręgowego w G.** z dnia 21.07.2008 r., sygn. akt **IV K 69/08** za przestępstwo z art. 280§2 kk, popełnione w dniu 31.01.2008 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. **Sądu Rejonowego w W.** z dnia 06.04.2009 r., sygn. akt **II K 133/08** za:

- przestępstwo z art. 13§1 kk. w zw. z art. 280§1 kk, popełnione w styczniu 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- ciąg przestępstw z art. 207§1 kk., popełnionych w okresie od stycznia do 1.03.2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat;

postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 16.06.2014 r., sygn. akt II Ko 1097/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 19.03.2010 r., sygn. akt **II K 132/09** za przestępstwo z art. 280 §1 kk. i art. 158 §1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 20/21 września 2008 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;

IV. **Sądu Rejonowego w Z.** z dnia 12 kwietnia 2013 r., **sygn. akt. VII K 1029/12** za przestępstwo z art. 242 § 3 kk, popełnione w okresie od 11.07.2012 r. do 26.07.2012r., na karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł;

V. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 21.02.2014 r., sygn. akt **VI K 706/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 12.12.2013 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, oraz karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł;

postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z 16.03.2015 r. sygn. akt II 1Ko 114/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

VI. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 13.08.2014 r., sygn. akt **VI K 278/14** za ciąg przestępstw z art.278 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnionych w dniu 28.01.2014 r. i 14.03.2014 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 14.10.2014 r., sygn. akt **VI K 416/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 05.04.2014 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat;

VIII. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 22.01.2015 r., sygn. akt **VI K 471/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 06.04.2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 23.01.2015 r., sygn. akt **VI K 548/15** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniach: 17.03.2014 r., 19.03.2014 r., 10.04.2014 r., 2.05.2014 r., 9.05.2014 r., 20.05.2014 r., 24.06.2014 r., na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

X. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 29.01.2015 r., **sygn. akt VI K 515/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 28.04.2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

orzeka :

1. na mocy art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 569 § 1 kpk łączy wyżej opisane w punktach: I i II wyroki i orzeka wobec skazanego **S. U. (U.)** karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 91 § 2 kk, art. 86 § 1 kk i art. 89 § 1a kk w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 569 § 1 kpk łączy wyżej opisane w punktach: VI, VII, VIII, IX i X wyroki i orzeka wobec skazanego **S. U. (U.)** karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 577 kpk w zw. z art. 82 kk w zw. z art. 4 §1 kk to jest w brzmieniu obowiązującym do dnia 31.12.2011 r. ustala, iż zaliczeniu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w **pkt 1** podlega okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w W. sygn. akt III K 133/08, w dniu 14.03.2007 r. oraz od 08.09.2016 r. do nadal, a także okres kary odbytej w całości w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 69/08, którą odbywał od 06.02.2008 r. do 21.07.2008 r. i od 18.12.2008 r. do 18.03.2010 r. po czym został warunkowo przedterminowo zwolniony;

4. na mocy art. 577 kpk ustala, iż zaliczeniu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w **pkt 2**, podlega okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w R., sygn. akt VI K 548/14 w okresie od 05.06.2014 r. do 06.06.2014 r. i od 24.06.2014 r. do 25.06.2014 r.

5. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

6. na mocy art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w przedmiocie połączenia wyroków Sądu Rejonowego w R. w sprawach o sygn. akt II K 132/09 i VI K 706/13 oraz Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt VII K 1029/12 opisanych w pkt III, IV, V,

7. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. M. kwotę 120zł +23% VAT łącznie kwotę 147, 60zł (sto czterdzieści siedem zł 60/100gr) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej skazanemu z urzędu;

8. na mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 100/16

UZASADNIENIE

W związku z wpływem wniosku S. U. o wydanie wyroku łącznego, Sąd ustalił, iż został on skazany prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Okręgowego w G.** z dnia 21.07.2008 r., sygn. akt **IV K 69/08** za przestępstwo z art. 280 §2 k.k., popełnione w dniu 31.01.2008 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. **Sądu Rejonowego w W.** z dnia 06.04.2009 r., sygn. akt **II K 133/08** za:

- przestępstwo z art. 13§1 kk. w zw. z art. 280§1 kk, popełnione w styczniu 2007 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- ciąg przestępstw z art. 207§1 kk., popełnionych w okresie od stycznia do 1.03.2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono orzekając karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat;

postanowieniem Sądu Rejonowego w W. z dnia 16.06.2014 r., sygn. akt II Ko 1097/14 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 19.03.2010 r., sygn. akt **II K 132/09** za przestępstwo z art. 280 §1 kk. i art. 158 §1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 20/21 września 2008 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności;

IV. **Sądu Rejonowego w Z.** z dnia 12 kwietnia 2013 r., **sygn. akt. VII K 1029/12** za przestępstwo z art. 242 § 3 kk, popełnione w okresie od 11.07.2012 r. do 26.07.2012 r., na karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł;

V. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 21.02.2014 r., sygn. akt **VI K 706/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 12.12.2013 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, oraz karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł;

postanowieniem Sądu Rejonowego w R. z 16.03.2015 r. sygn. akt II 1Ko 114/15 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

VI. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 13.08.2014 r., sygn. akt **VI K 278/14** za ciąg przestępstw z art.278 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnionych w dniu 28.01.2014 r. i 14.03.2014 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

VII. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 14.10.2014 r., sygn. akt **VI K 416/14** za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 05.04.2014 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat;

VIII. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 22.01.2015 r., sygn. akt **VI K 471/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 06.04.2014 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 23.01.2015 r., sygn. akt **VI K 548/15** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniach: 17.03.2014 r., 19.03.2014 r., 10.04.2014 r., 2.05.2014 r., 9.05.2014 r., 20.05.2014 r., 24.06.2014 r., na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

X. **Sądu Rejonowego w R.** z dnia 29.01.2015 r., **sygn. akt VI K 515/14** za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 28.04.2014 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Badając dopuszczalność pozytywnego rozpoznania żądania skazanego i tym samym wydania wyroku łącznego Sąd w pierwszej kolejności rozstrzygnął kwestię przepisów znajdujących zastosowanie w niniejszej sprawie na dzień wyrokowania.

I tak, zgodnie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r. poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 § 1 kk nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Z uwagi na fakt, iż ustawa z dnia 20.02.2015 r. weszła w życie z dniem 1.07.2015 r., a wobec skazanego S. U. ostatni z wyroków - Sądu Rejonowego w R. z dnia 29.01.2015 r., sygn. akt VI K 515/14 uprawomocnił się w dniu 10.02.2015 r., a zatem przed dniem wejścia w życie w/w ustawy, to zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk sprzed nowelizacji.

W świetle - miarodajnego dla niniejszej sprawy - art. 85 kk (w brzmieniu obowiązującym przed 1.07.2015 r.) warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Zawarty w art. 85 kk zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (uchwała SN z dnia 25.02.2005 r. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy - czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi). Tylko te ostatnie tworzą zbieg realny, pozwalający na orzeczenie kary łącznej. Ten właśnie pierwszy wyrok powinien zatem być punktem odniesienia przy dokonywaniu oceny, które z przestępstw objętych kolejnymi wyrokami pozostają w zbiegu uzasadniającym połączenie węzłem wyroku łącznego.

W pełni respektując powyższe, Sąd doszedł do wniosku, iż w rozpoznawanej sprawie zachodzą dwa realne zbiegi przestępstw. Mianowicie, zbieg obejmujący czyny osądzone w sprawach: IV K 69/08 oraz II K 133/08 (pkt I i II części wstępnej wyroku) oraz zbieg przestępstw obejmujący czyny osądzone w sprawach: VI K 278/14, VI K 416/14, VI K 471/14, VI K 548/15, VI K 515/14 (pkt VI - X części wstępnej wyroku). Do tak wyodrębnionych dwóch grup wyroków Sąd nie zaliczył wyroków zapadłych w sprawach II K 132/09, VII K 1029/12 oraz VI K 706/13 z uwagi na czas popełnienia osądzonych nimi czynów zabronionych.

Odnosząc się do pierwszego ze zbiegów wskazać należy, że pierwszym chronologicznie wyrokiem jest wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 21.07.2008 r., sygn. akt IV K 69/08. Przed jego wydaniem skazany popełnił przestępstwo (w styczniu 2007 r.) oraz ciąg przestępstw (w okresie od stycznia do 1.03.2007 r.), za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 6.04.2009 r. w sprawie II K 133/08. Dlatego, że w/w czynów skazany dopuścił się przed datą 21.07.2008 r. (wydania pierwszego wyroku), to uznać należało, iż zachodzi zbieg realny tych czynów z czynem (popełnionym w dniu 31.01.2008 r.) osądzonym wyrokiem w sprawie IV K 69/08.

Kolejne wydane wobec skazanego wyroki - nieobjęte żadnym ze zbiegów realnych - tj. orzeczenia w sprawach: II K 132/09, VII K 1029/12, VI K 706/13 dotyczą czynów popełnionych po dniu wydania wyroku zamykającego pierwszy zbieg przestępstw, tj. wyroku z dnia 21.07.2008 r. i dlatego nie mogły w tym zbiegu zostać uwzględnione. I tak, wyrok w sprawie II K 132/09 dotyczy przestępstwa popełnionego w dniu 20/21.09.2008 r., wyrok w sprawie VII K 1029/12 dotyczy przestępstwa popełnionego w okresie od 11.07.2012 r. do 26.07.2012 r., wyrok wydany w sprawie VI K 706/13 dotyczy przestępstwa popełnionego w dniu 12.12.2013 r. Opisane wyroki nie mogły również utworzyć zbiegu między sobą. Ciągłość pomiędzy poszczególnymi czynami z w/w orzeczeń każdorazowo przerywa skazanie następujące przed popełnieniem kolejnych czynów, które ewentualnie mogłyby wejść w zbieg realny. Podobnie, zbieg nie zachodzi z dalszymi chronologicznie skazaniami. Następny chronologicznie wyrok (po wyrokach opisanych w pkt III - V części wstępnej wyroku), tj. wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 13.08.2014 r., sygn. akt VI K 278/14 (pkt VI części wstępnej wyroku) dotyczy ciągu przestępstw w okresie 28.01.2014 r. i 14.03.2014

r., tj. obejmujący okres czynów rozciągający się na czas po dniu wydania wyroku VI K 706/13 i dlatego także w tym wypadku stworzenie zbiegu było wykluczone.

Łączeniu podlegały natomiast kolejne skazania tworzące drugi ze zbiegów realnych przestępstw.

Mianowicie, kary orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach: VI K 278/14, VI K 416/14, VI K 471/14, VI K 548/15, VI K 515/14. Wyroki wydane w tych sprawach dotyczą następujących czynów popełnionych w datach jak niżej: ciągu przestępstw przypadającego na dni 28.01.2014 r. i 14.03.2014 r. - wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 13.08.2014 r. w sprawie VI K 278/14, przestępstwa z dnia 5.04.2014 r. - wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 14.10.2014 r. w sprawie VI K 416/14, przestępstwa z dnia 6.04.2014 r. - wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 22.01.2015 r. w sprawie VI K 471/14, ciągu przestępstw popełnionych w dniach: 17.03.2014 r., 19.03.2014 r., 10.04.2014 r., 2.05.2014 r., 20.05.2014 r., 24.06.2014 r. - wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 23.01.2015 r. w sprawie VI K 548/15, przestępstwa z dnia 28.04.2014 r. - wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 29.01.2015 r. w sprawie VI K 515/14. W w/w wyrokach bowiem Sąd skazał S. U. za przestępstwa, z których wszystkie zostały popełnione przed wydaniem wyroku ze sprawy VI K 278/14 z dnia 13.08.2014 r. (będącego pierwszym chronologicznie w tym zbiegu).

Z uwagi na fakt, iż każdy z w/w zbiegów obejmuje kary warunkowo zawieszono, wypada odnieść się do normy z art. 89 § 1 kk regulującej zasady wymierzania kary łącznej. Wskazać należy, iż do dnia wejścia w życie przepisu z art. 89 § 1a kk norma prawna zawarta w art. 89 § 1 kk formułowała zakaz orzekania bezwzględnej kary pozbawienia wolności jako kary łącznej w sytuacji, gdy obok bezwzględnej kary jednostkowej pozbawienia wolności istniała także podlegająca łączeniu kara pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono. W odniesieniu do przestępstw popełnionych od dnia 8.06.2010 r. przepisy art. 85 kk w zw. z art. 89 § 1 kk w zw. z art. 89 § 1a kk stanowią podstawę do orzeczenia w takiej sytuacji łącznej kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania (tak też wyrok SN z dnia 7.11.2014 r. sygn. akt II KK 284/14).

Wprawdzie wyrok w sprawie II K 133/08 obejmuje pierwotnie karę zawieszoną, z tym, że została ona w późniejszym okresie zarządzona, co obliguje do traktowania jej jako kary bezwzględnej. Sprawca bowiem, któremu w wyroku wymierzono karę pozbawienia wolności z zastosowaniem instytucji z art. 69 kk, ale wobec którego następnie zarządzono wykonanie tej kary na podstawie art. 75 kk, jest osobą skazaną na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania w rozumieniu art. 89 § 1 kk (wyrok SA w Katowicach z dnia 24.04.2015 r., sygn. akt II AKa 114/15). Stąd też, dopuszczalnym było połączenie kary - pierwotnie - warunkowo zawieszonoj w wyroku, co do czynu popełnionego przed dniem 8 czerwca 2010 r. z karą o charakterze bezwzględnym.

Co do drugiego zbiegu brak było wątpliwości, w przedmiocie dopuszczalności połączenia kar orzeczonych wyrokami tym zbiegiem objętych o charakterze bezwzględnym z karą warunkowo zawieszoną, a występującą jedynie w wyroku ze sprawy VI K 416/14. Skoro dotyczy ona przestępstwa popełnionego po dniu 8.06.2010 r. wyznaczającego granicę intertemporalną dla łączenia kar z warunkowym zawieszeniem i bez. Jak było to wcześniej nadmienione, Sąd władny jest połączyć tego rodzaju kary.

Ustalając granice kary łącznej zważyć jednocześnie należy, iż w przedmiotowej sprawie wszystkie kary za popełnione przez skazanego przestępstwa zostały wymierzone mu prawomocnymi wyrokami zapadłymi przed dniem 1.01.2015 r., a zatem (jak wskazano powyżej) z uwagi na regułę intertemporalną zawartą w art. 19 ust. 1 powołanej ustawy nowelizującej wyrok łączny winien zapaść na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów o karze łącznej - i tak też rozstrzygnięto w wyroku.

W omawianej sprawie Sąd był uprawniony do wymierzania kary łącznej w granicach od najwyższej z kar do ich sumy. Zatem, co do pierwszego ze zbiegów realnych przestępstw Sąd był władny wymierzyć karę od 2 do 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a co do drugiego ze zbiegów realnych karę od 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności - co do pierwszego z realnych zbiegów przestępstw oraz karę 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, co do drugiego z realnych zbiegów przestępstw stosując zasadę asperacji.

Podjmując decyzję w przedmiocie ukształtowania wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę kumulacji, absorpcji, bądź asperacji, Sąd Okręgowy wziął pod uwagę kryteria zawarte w ugruntowanym orzecznictwie sądów.

I tak, Sąd miał na względzie m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 9.06.2015 r., sygn. akt II AKa 101/15, gdzie zauważono, że wymierzając karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowy i podmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast oparcie wymiaru tej kary na zasadzie kumulacji lub absorpcji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia.

Właśnie tą zasadę Sąd orzekający w niniejszej sprawie uznał za najbardziej adekwatną dla właściwego określenia wymiaru kar łącznych, co do każdego ze zbiegów realnych przestępstw.

I chociaż przestępstwa wchodzące w skład pierwszego z realnych zbiegów wykazują pewną więź podmiotowo - przedmiotową - gdyż stanowią przestępstwa przeciwko mieniu - Sąd nie dostrzegł możliwości odwołania się do wyjątkowo korzystnej zasady absorpcji. Przyczyną powyższego jest choćby już ta okoliczność, iż brak pomiędzy nimi zwartości czasowej. Zostały popełnione w dystansie czasowym obejmującym okres około roku czasu. Podobnie nie uznał Sąd za uzasadnione dokonanie absorpcji kar w odniesieniu do drugiego ze zbiegów przestępstw, który łączy jeszcze bliższy związek czasowy - z tym zastrzeżeniem, że jedno z nich stanowi przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Przyczyną powyższego jest fakt, iż przy wymiarze kary łącznej Sąd kierował się, poza przesłankami określonymi w art. 86 kk, także ogólnymi dyrektywami wymiaru kary, w szczególności względami szczególnie - prewencyjnymi, biorąc pod uwagę całokształt okoliczności miarodajnych dla oceny zachowań sprawcy przestępstw.

Dlatego też, niezależnie od badania związku podmiotowo - przedmiotowego zachodzącego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami tworzącymi każdy ze zbiegów Sąd miał na uwadze nie tylko charakter rodzajowy, ale wielość skazań S. U., którą charakteryzuje pewnego rodzaju notoryjność, co do popełniania przestępstw - zasadniczo - wymierzonych przeciwko mieniu. Świadczy to niewątpliwie na niekorzyść skazanego, skoro popełnia on kolejne czyny zabronione godzące w to samo dobro, nie rokując tym samym korzystnie dla poprawy postawy skazanego. Zresztą wypada nadmienić, iż sam fakt stwierdzenia bliskich związków podmiotowo-przedmiotowych nie obliguje jeszcze Sądu do zastosowania zasady absorpcji, a daje mu jedynie taką opcjonalną możliwość. Możliwość rozważenia w ramach - jak to określił Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 15 maja 2008 r., sygn. akt II AKa 98/08 - sędziowskiego uznania, czy skazany zasługuje na takie nowe ukształtowanie kary, które uwzględnia te okoliczności. Czy trafnym pozostaje ukształtowanie kary przy zastosowaniu zasady asperacji bądź wyjątkowo absorpcji. Sąd orzekający w zakresie wydania wyroku w tej konkretnej sprawie skorzystał z przysługującego mu prawa i wywiódł wnioski o niezasadności absorpcji w przypadku sytuacji prawo-karnej S. U.. Jednocześnie, całokształt okoliczności istotnych dla określenia wymiaru kar łącznych skłania Sąd do odstąpienia od prostego zsumowania wymierzonych wnioskującemu o wydanie wyroku łącznego kar poprzez zastosowanie zasady kumulacji.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do warunkowego zawieszenia kary łącznej wymierzonej tytułem drugiego ze zbiegów (co do pierwszego zostało to wykluczone) z uwagi na względy prognostyczne odnoszące się do osoby skazanego. Przepis art. 69 § 1 kk odwołuje się do elementów prognostycznych, wskazujących na możliwość osiągnięcia celów kary pozbawienia wolności nie orzekając jej w bezwzględny wymiarze, a zatem jest to swoisty środek polityki karnej wobec sprawców nadających się do oddziaływań resocjalizacyjnych w warunkach wolnościowych, wobec istnienia po ich stronie uzasadnionego przekonania, że nie powrócą na drogę przestępstwa (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16.04.2009 r., sygn. akt II AKa 19/09). Reasumując, przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara

ta osiągnięciu celu wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej.

Orzekając w przedmiocie kary łącznej Sąd miał na uwadze przeciętne wyniki wywiadu środowiskowego. Mianowicie, zaznaczono w nim, że S. U., w okresie poprzedzającym osadzenie w zakładzie karnym był objęty dozorem kuratora. O ile początkowo jego zachowanie nie budziło zastrzeżeń, to okres próby przypadający od grudnia 2012 r. został oceniony przez sprawującego dozór w sposób jednoznacznie jako negatywny. Zachowanie skazanego nie miało charakteru jednolitego także w związku z osadzeniem w warunkach izolacji więziennej, bacząc, iż oprócz pochwał - przyznanych nagród - otrzymał także ze strony pracowników służby penitencjarnej reprimendę w liczbie więcej niż jednej. Okoliczności te zmuszają Sąd do krytycznej oceny zachowań skazanego, który przejawia pewną niestałość w zakresie respektowania obowiązujących zasad. Począwszy od zasad porządku zakreślonego przez powszechnie obowiązujące akty rangi ustawowej, a kończąc na zasadach wynikających z regulaminu porządkowego zakładu karnego. Nadto, kontrargumentem wobec warunkowego zawieszenia wykonania kary jest już sam fakt, iż warunkowo zawieszoną karę orzeczono wobec skazanego tylko w jednym z wyroków objętych drugim ze zbiegów przestępstw, tj. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 14.10.2014 r., sygn. akt VI K 416/14. Tymczasem, zbieg ten tworzy także pozostałych pięć wyroków.

W końcu, procedując w przedmiocie wymiaru i charakteru kary łącznej Sąd miał na uwadze nie tylko wcześniej nadmienioną wielokrotną karalność skazanego, ale także fakt, iż - pierwotnie - warunkowo zawieszona kara w sprawie IV K 133/08 była nieskuteczna w świetle celów kary. Po wydaniu wyroku, skazany popełnił ponownie przestępstwo, co skutkowało jej zarządzeniem.

Z tych względów, zdaniem Sądu zastosowanie wobec S. U. instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej byłoby rozstrzygnięciem zbyt pobłażliwym i nie realizującym celów kary łącznej w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Dodatkowo Sąd zauważa, że wymierzone kary łączne tworzą dla skazanego sytuację dużo korzystniejszą, niż w wypadku kolejnego odbywania połączonych nimi kar jednostkowych, nie tylko z uwagi odstąpienia przez Sąd od prostego zsumowania poszczególnych kar jednostkowych, ale z racji okresów zaliczonych na ich poczet. W związku z powyższym, wymiar kary łącznej - orzeczonej tytułem pierwszego zbiegu ulega realnemu pomniejszeniu po zaliczeniu skazanemu: okresu kary odbytej w sprawie III K 133/08, w dniu 14.03.2007 r. oraz od 08.09.2016 r. do nadal, a także okresu kary odbytej w całości w sprawie Sądu Okręgowego w G., sygn. akt IV K 69/08, którą S. U. odbywał od 06.02.2008 r. do 21.07.2008 r. i od 18.12.2008 r. do 18.03.2010 r. po czym został warunkowo przedterminowo zwolniony.

Dokonując ostatniego z zaliczeń Sąd miał na uwadze stanowisko zaprezentowane w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt III K 24/15, który poruszył aktualny na kanwie rozstrzyganej sprawy problem. Mianowicie, kwestię rozmiaru okresu kary odbytej podlegającego zaliczeniu w stosunku do skazanego, który został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary. Do dnia 31.12.2011 r. kara pozbawienia wolności, uznana za odbytą w rozumieniu obowiązującego wówczas art. 82 k.k. podlegała na zasadzie art. 577 kpk zaliczeniu w całości, w rozmiarze w jakim została orzeczona, a nie faktycznie odbytym, na poczet kary tego rodzaju orzekanej w wyroku łącznym obejmującym skazanie na karę, z której wykonania skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony. W/w zasada obowiązywała, jeśli w okresie próby i w ciągu dalszych 6 miesięcy nie odwołano warunkowego zwolnienia. Sytuacja ta uległa zmianie od 1.01.2012 r., bowiem w nowym brzmieniu w/w przepisu karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia (w razie braku odwołania warunkowego zwolnienia w okresie próby i w ciągu dalszych 6 miesięcy od jej zakończenia). W konsekwencji, w wypadku objęcia wyrokiem łącznym kary, z której odbywania skazany został warunkowo zwolniony, na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza się jedynie okres faktycznego odbywania kary. Jednocześnie, Sąd w omówionym wyroku zwrócił uwagę na zasadę wynikającą z art. 4 kk, stosowania ustawy względniejszej. Ustawą względniejszą jest rzecz jasna obowiązująca przed dniem 1.01.2012 r. i też jej brzmienie Sąd zastosował. Wyraz temu Sąd dał zaznaczając w pkt 3 części orzekającej, iż zaliczeniu podlega „okres kary odbytej w całości”, w sytuacji warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanego.

Z kolei, co do drugiej z kar łącznych, jej wymiar zostanie pomniejszony o zaliczone na poczet tej kary okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VI K 548/14, tj. okresy: od 5.06.2014 r. do 6.06.2014 r. i od 24.06.2014 r. do 25.06.2014 r.

Reasumując, orzeczone kary łączne stanowią zniwelowanie wymiaru poszczególnych kar jednostkowych, bowiem faktycznie skracają wymiar kar jednostkowych tym wyrokiem łącznym objętych, zmniejszając dolegliwość w postaci długotrwałej izolacji więziennej.

Pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach Sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Nadto, na mocy art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w przedmiocie połączenia wyroków Sądu Rejonowego w R. w sprawach o sygn. akt II K 132/09 i VI K 706/13 oraz Sądu Rejonowego w Z. o sygn. akt VII K 1029/12 opisanych w pkt III, IV, V, skoro - jak wyjaśniono to wcześniej - kary nimi orzeczone nie mogły zostać połączone.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd miał na uwadze fakt, iż skazany korzystał z pomocy obrońcy ustanowionego z urzędu i przyznał temu obrońcy należne wynagrodzenie za świadczoną pomoc prawną - na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615, t.j.) oraz §17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) - w kwocie 120 zł +23 % VAT, co w sumie daje kwotę 147,60 zł. Jednocześnie, Sąd ten zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego - na zasadzie art. 624 kpk - obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Zdolności zarobkowe skazanego - pozostającego w warunkach zakładu karnego - są ograniczone. Wprawdzie jest zatrudniony jako „porządkowy wydający posiłki”, przy czym obowiązki te pełni nieodpłatnie.